

Málokterý divadelní soubor se může pochlubit takovými referencemi jako Propadlo z Václavovic.

Na jejich adresu se pochvalně vyslovily takové osobnosti jako John Major, kterého citujeme v úvodu. **iháli.**

Helmut Kohl i Občan Slíva (z pramene není jasné, zda se jedná o křestní jméno

pana Slívy).

V předmluvě k poslední nastudované hře Evropský dům se mimo jiné píše...

Nevím, jak dlouho nám onen vstup do evropského kontinentu bude trvat, avšak Propadlo do Evropy vstoupilo již dávno, ještě za bývalého režimu.

Dovolte mi snést několik důkazů. 1.... 2.

V Propadle nikdy nevládl pouze jedna strana.

Vládl v něm naopak „zelená“, oblíbený u nápoj souboru...

Před patnácti lety propadli poprvé (a naposledy)

Nechápu, proč ještě nehrajou v zemi Shakespeara. Cožpak je whisky horší než zelená?

John Major

Předpokládám, že po této pasáži už chápete postesknutí Johna Majora. Na obranu členů souboru ale musím poznamenat, že „zelenou“ užívají v rozumné míře. Jak také jinak, když jsou to lidé inteligentní, rozumní a vědí, že alkohol škodí. Pravdou však také je, že z založení netradičního divadla Propadlo došlo v jedné hospodě ve Václavovicích.

Před patnácti lety si tam dali schůzku Zdeněk Mikurda a Standa Kolář, kteří pracují v závodě 3 – Výroba a montáže, a Dušan Fajkos, dnes už bývalý novohuťák. Slovo dalo slovo a divadlo bylo na světě. Klasické ochotnické už ve Václavovicích bylo (ale mezitím zaniklo), takže Propadlo nemá v místě (a v širokém okolí) konkurenci. Vyhlásili téma, každý napsal nějaké scénky a na další schůzce tajným hlasováním rozhodovali, co je dobré a co by se mělo upravit a přepracovat.

Ochromeni vlastními nápady přibíhali se do okresní přehlídky divadelních souborů ve Frýdku-Mísku a... hanebně propadli. Diváci nepískali, ale mlčeli je ještě horší než pískot. Utekli zadním vchodem i přes utěšování a ujišťování pořadatelů, že to tak špatné nebylo. K něčemu dobrému prý ta zkušenost byla. Nemuseli pracně vymýšlet název.

Dnes jsou v Propadu čtyři novohuťáci – Zdeněk Mikurda, Standa Kolář, Jaroslav Vrzal a Jaroslav Koníček, ten je textařem a skladatelem, ostatní jsou z různých končin našeho kraje. Zatímco o děvčata toužící po křech, která znamenají svět, nouzi nemají, protože Standa Kolář už na „pajdáků“ v Ostravě a když je třeba, vyhlásí konkurz, o děvčata střední generace nouzi mají. A je těžké chtít po dvacetileté slečně, aby zahrála babičku. Doufám, že jsem právě neurazil střední generaci.

Propadlo už dávno zulo dětské bačkory a vydalo se do světa, i když hranice republiky ještě nepřekročilo. Standa Kolář dělal sedm let dramaturga v televizi a souboru to svěděl.

Od začátku existence hrají v jediné hospodě se sátem ve Václavovicích. Diváků se vejde do sálu 140, každé představení je vyprodáno, sodi se u stolu a v přestávkách se obsluhuje. Mají rádi bezprostředně publikum a kontakt s obecenstvem u stolu se kře navazuje. Když je někde pozvou na hostování, nejdříve si ověří, v jakém prostředí budou hrát, řady lavic nebo židlí před jevištěm je nelákají.

Každý rok se představují s novou hrou. Největší úspěch měla Erotika, loňskou opět úspěšnou sezonu zakončili na přehlídce v Kravařích hrou Evropský dům. Mimo jiné se dostali i na přehlídku netradičních divadel do Bechyně

a připadali si tam mezi amatérské soubory z Prahy a z jiných měst jako chudí přibuzní. Loni ale dostali grant od ministerstva kultury a mohli si konečně koupit reflektory a zesilovač.

Premiéra je pro pozvané, další představení pro místní. Doma hrají třikrát a všechna představení jsou vyprodána, zbytek divadelní sezony cestují. Pravidelně štace mají v Horních Datyních, ve Lhotce u Frýdku-Mísku, v Nové Vsi u Frýdlandu, v Lázních Darkov, zajištějí i jinam. A všude jsou vítáni a všude je vyprodáno a návštěvníci, na které nezbude místo u stolu, celě představení prostojí.

„V souboru,“ uvádí se dále v předmluvě ke hře Evropský dům, v bodu 4... „se od samého počátku prosazoval tržní mechanismus. Proto se ostatně jmenuje Propadlo.“ Výnos pokrývá náklady, kostýmy si každý pořizuje a kdo umí i

šije sám, stejně i ostatní rekvizity. U příležitosti desátého výročí souboru spojeném s malou oslavou dostali diváci k výběru z her ještě večeri. Díky Občanovi útahu ve Václavovicích mohou zkusout v klubovně.

Hru Vichr z hor, která je smetla z prken při jejich premiéře před patnácti lety, už neopakovali. Ostatně témat se současnosti je tolik, že mají z čeho vybírat. Co je vedlo k napsání hry Rozkřadačka, snad není třeba dodávat. K nápsání hry Všechny cesty vedou do Říma je inspiroval krach cestovních kanceláří. Poprvé v této hře nevystupuje český Honza se svojí mámnou. Postavičky, které se vytvořily v průběhu patnácti let, zvykle do všeho mluví ve verších, mají prázdniny. První bod předmluvy ke hře Evropský dům zní: „V Propadle vždy panovala pluralita názorů. Co člen, to jeden názor.“ A to dva, poslání do výslužby, měli asi názor více.

Chcete hrát divadlo a nevíte, jak začít? Zavolejte nám do redakce, rádi vám zprostředkujeme kontakt. Pokud máte vlastní nápady a vlastní názory, nevádi. To, co jste teď četli, bylo jen „jako“. Ani s tou „zelenou“ to není tak horké. Soubor mezi sebe rád přivítá i ženy. Herci se do sukni převlékají tak často, až mají obavy, že jim to zůstane. Splní se tak i jedno velké přání Občana Slívy, který při jedné příležitosti řekl: „Hlavně ať tam hrajou nějaká baby.“ (by)

